

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลหรือภาษากลางที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในการติดต่อสื่อสารระหว่างนานาชาติ ภาษาอังกฤษยังเป็นสื่อที่ช่วยให้เข้าถึงวิทยาการใหม่ ๆ รอบตัวและเป็นสื่อทางวัฒนธรรมอันจะทำให้เกิดความเข้าใจกับนานาชาติอีกด้วย ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทต่อความเป็นอยู่ของคนไทยมากขึ้น แม้แต่ในสังคมชนบทที่ห่างไกลก็ยังคงมีภาษาอังกฤษเข้ามาเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน เช่น ชื่อของสิ่งของเครื่องใช้ ยารักษาโรค ภาพยนตร์ สถานที่ต่าง ๆ รายการวิทยุโทรทัศน์ ร้านค้า และแม้แต่สารเคมีที่ใช้ในการเกษตร ฯลฯ ล้วนแต่มีภาษาอังกฤษปะปนอยู่

คนไทยในสังคมยุคนี้ จำเป็นต้องรู้และเรียนภาษาอังกฤษเพราะประเทศของเรามีการติดต่อกับต่างประเทศมากขึ้น รัฐบาลส่งเสริมและสนับสนุนให้ต่างชาติเข้ามาลงทุนในประเทศไทย และยังส่งเสริมให้ชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศประกอบกับสภาพสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงในด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และการศึกษา อีกทั้งความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีมากขึ้น การจราจร การคมนาคมขนส่ง และแม้แต่ในวงการศึกษาก็มีการนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ เพื่อให้ระบบการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ แต่การที่เข้าใจและใช้ได้อย่างถูกต้องได้นั้น เราจะต้องมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษเป็นอย่างดีเพราะเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่นำมาจากต่างประเทศเหล่านั้นล้วนมีคำอธิบาย คำแนะนำ และวิธีการใช้เป็นภาษาอังกฤษทั้งสิ้น ซึ่ง เรา ทองสวัสดิ์ (2514) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่คนไทยต้องเรียนภาษาอังกฤษว่า

การเรียนรู้ภาษาไทยอย่างเดียวไม่เป็นการเพียงพอ เพราะทั้งวิทยาศาสตร์ วิศวกรรม การแพทย์ และเครื่องกลต่าง ๆ มิได้เป็นความเจริญที่เป็นของคนไทยโดยเฉพาะ แต่เป็นความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการใหม่ ๆ ของโลก โดยเรารับเอาสิ่งเหล่านั้นมาจากตำรับตำราภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น ฉะนั้นการที่จะศึกษาจนบรรลุเป้าหมายในวิทยาการดังกล่าว จึง

จำเป็นที่จะต้องเรียนภาษาอังกฤษควบคู่กันไป เพราะภาษาอังกฤษเป็น
กุญแจดอกสำคัญที่จะไขไปสู่ความรู้ต่าง ๆ เหล่านั้นได้

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมีมาช้านานแล้ว โดยภาษาอังกฤษเริ่ม
เข้ามามีบทบาทอย่าง เป็นทางการ ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (กานดา
ณ กลาง, 2515) สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสมัยนั้น มีจุดประสงค์ที่สำคัญคือเพื่อไม่
ให้เสียเปรียบเวลาติดต่อกับพวกฝรั่ง มีการใช้ครูที่เป็นเจ้าของภาษาเป็นผู้สอน ซึ่งทำได้ดีใน
ช่วงระยะเวลาสั้น เพราะเป็นระยะที่มีผู้เรียนเป็นจำนวนน้อย ส่วนจำนวนครูที่เป็นเจ้าของภาษา
ที่มีความรู้ทางภาษา เป็นอย่างดีมีปริมาณทัดเทียมกัน เป็นสัดส่วนที่เหมาะสมกับจำนวนนักเรียนที่ต้อง
สอน ต่อมาจุดประสงค์ของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้เปลี่ยนแปลงไปโดยเน้นหลักไวยากรณ์
แปล อ่าน และคัดลายมือ (นพมาศ รัตนปริดากุล, 2524)

ครั้งต่อมาในปีพุทธศักราช 2502 กระทรวงศึกษาธิการ ได้มอบให้นักวิชาการของ
กระทรวงซึ่งเป็นศึกษานิเทศก์ของกรมสามัญศึกษาร่วมกับผู้เชี่ยวชาญโครงการสอนภาษาอังกฤษแห่ง
เอเชียอาคเนย์ (SEAREP) ซึ่งเป็นชาวต่างประเทศเป็นผู้จัดทำหลักสูตร การปรับปรุงการ
เรียนการสอนภาษาอังกฤษในครั้งนี้อาศัยแนวการสอนตามหลักภาษาศาสตร์เป็นพื้นฐาน มีการ
กำหนดแบบเรียนพร้อมทั้งแนะนำวิธีสอนด้วย กระทรวงศึกษาธิการ (2516) จึงได้กำหนด
จุดประสงค์การเรียนการสอนไว้ในหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช
2503 ไว้ว่า

เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ใช้กันทั่วโลก เป็นกุญแจ
แห่งคลังความรู้ และเป็นสื่อสำคัญในการติดต่อกับชาวต่างประเทศ เพื่อ
ใช้เป็นเครื่องสื่อความหมาย โดยมีทักษะในการฟังและพูด อ่านและ
เขียนพอควรแก่ขั้นผู้เรียนจะเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษที่
เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและสนใจที่จะศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ
เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อและช่วยในการศึกษาวิชาอื่น ๆ ด้วย

ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตามหลักสูตรฉบับนี้ จึงเป็นการเรียนภาษาที่เน้น
การท่องจำและโครงสร้างทางไวยากรณ์ แนวการสอนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
พุทธศักราช 2503 จึงใช้แนวการสอนแบบ Aural-Oral Approach และมีการใช้หลักสูตร
ตามแนวการสอนแบบนี้เป็นระยะเวลาสั้น แต่เมื่อสภาพบ้านเมือง ระบบ เศรษฐกิจ สังคม

การเมือง และสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ได้เปลี่ยนแปลงไป มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านศิลปวิทยาการและเทคโนโลยี ตลอดจนความคิดและความต้องการของคนไทยได้เปลี่ยนแปลงไปด้วย จึงทำให้หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 ไม่ทันสมัย จุดบกพร่องที่เห็นได้ชัด คือ การจัดทำหลักสูตร ไม่ได้คำนึงถึงสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น ความแตกต่างของสังคม ภาวะเศรษฐกิจ ทั้งยังบังคับให้ทุกคนต้องเรียนภาษาอังกฤษ และจุดบกพร่องที่สำคัญ คือ การที่ผู้เรียนไม่สามารถที่จะนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้ (อารีรัตน์ น้ำเพชร, 2529) จึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไข

กระทรวงศึกษาธิการจึงดำริที่จะยกเลิกการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เสีย เพราะเล็งเห็นว่าเป็นการสอนที่ล้มเหลวและสูญเปล่าทางการศึกษา จึงมุ่งให้สอนวิชาการอื่น ๆ และภาษาไทยเท่านั้น ส่วนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เริ่มเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 การห้ามสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาดังกล่าวได้กลายเป็นปัญหาที่โต้แย้งกันในวงการศึกษา และปรากฏว่าได้มีปฏิกริยาต่อต้านจากสื่อมวลชน โดยเฉพาะผู้ปกครองพากันเรียกร้องอย่างมากให้สอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาต่อไป (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2525) เพราะเห็นว่าภาษาอังกฤษมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อบุตรหลานของตนต่อไปในอนาคตจึงจำเป็นต้องให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาอยู่เช่นเดิม ดังนั้นในปี พ.ศ. 2523 จึงได้มีมติคณะรัฐมนตรีให้มีการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาได้ กระทรวงศึกษาธิการจึงมีคำสั่งให้เพิ่มวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 โดยให้เป็นวิชาเลือกหนึ่งในกลุ่มประสบการณ์พิเศษนอกเหนือไปจากวิชาอื่น ๆ ที่กำหนดไว้แล้วในหลักสูตร ซึ่งหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ฉบับพุทธศักราช 2521 เป็นหลักสูตรที่ถูกร่างขึ้นมาเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของหลักสูตรฉบับเดิม โดยเน้นการนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการสื่อความหมาย แนวการสอนจึงแตกต่างไปจากหลักสูตรที่ผ่าน ๆ มาคือ ใช้แนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เรียกว่า Communicative Approach ซึ่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้มากขึ้นนอกเหนือไปจากความเข้าใจในโครงสร้างของภาษา ไม่เน้นการท่องจำ แต่เน้นความเข้าใจและการนำไปใช้ โดยมีผู้เรียนและกิจกรรมเป็นศูนย์กลาง มีครูเป็นผู้คอยแนะนำให้นักเรียนทำกิจกรรมทางภาษา และหาวิธีการให้นักเรียนได้ฝึกซ้ำ ๆ เพื่อให้เกิดความแม่นยำและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (สุไร พงษ์ทองเจริญ, 2523) และส่งผลให้โครงสร้างของหลักสูตร จุดประสงค์ เนื้อหาวิชา วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน รวมทั้งการวัดและประเมินผลมีขั้นตอนที่แตกต่างไปจากเดิมอีกด้วย

จะเห็นว่า ในการสร้างหรือพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำมาใช้ในแต่ละยุคแต่ละสมัยนั้น จะมีความเหมาะสมและใช้ได้เป็นอย่างดีในช่วงเวลานั้น ๆ เมื่อนำหลักสูตรมาใช้ในระยะเวลาดังกล่าว อาจจะไม่สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และการพัฒนาทางเทคโนโลยีของประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา หลักสูตรที่กำลังใช้อยู่ในขณะนี้ ก็สมควรที่จะได้รับการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ดังกล่าว หลักสูตรควรมีความเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ซึ่งในการพัฒนาหลักสูตรนั้น ข้อมูลพื้นฐานเป็นสิ่งสำคัญที่สุดและจำเป็นอย่างมาก เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักสูตรที่มีความสอดคล้องกับสภาพสังคม วัฒนธรรม ความต้องการของผู้เรียน และความสอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น ข้อมูลพื้นฐานต่าง ๆ จะเป็นตัวกำหนดลักษณะของ เนื้อหาซึ่งมีแหล่งที่มาต่างกัน ได้แก่ ข้อมูลพื้นฐานทางปรัชญาและทางจิตวิทยา รวมทั้งข้อมูลพื้นฐานที่ได้มาจากการพัฒนาทางเทคโนโลยี ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน และข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากนักวิชาการ ซึ่ง สาโรช บัวศรี (2514) กล่าวไว้ว่า ข้อมูลพื้นฐานทั้งหมดดังกล่าวมาแล้วจะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานหลัก 5 ประการด้วยกัน คือ

1. พื้นฐานทางปรัชญา (Philosophical Foundation)
2. พื้นฐานทางจิตวิทยา (Psychological Foundation)
3. พื้นฐานทางสังคม (Sociological Foundation)
4. พื้นฐานทางประวัติศาสตร์ (Historical Foundation)
5. พื้นฐานทางเทคโนโลยี (Technological Foundation)

หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้ถูกนำมาใช้ผ่านไปแล้ว ช่วงหนึ่ง สมควรที่จะได้รับการพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาในอนาคตเพราะขณะนี้ โครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง และวัฒนธรรม กำลังจะเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคอุตสาหกรรม อีกทั้งความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีมีมากขึ้น ซึ่ง ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2532) กล่าวถึงสังคมไทยในอนาคต สรุปได้ว่า สังคมไทยในอนาคตจะต้องเป็นสังคมอุตสาหกรรมอย่างแน่นอน ทั้งนี้เพราะกระแสของโลกที่เป็นพลังผลักดันโดยตรงและโดยอ้อมให้ไทยเป็นแหล่งอุตสาหกรรม เมื่อสังคมไทยจะกลายมาเป็นสังคมอุตสาหกรรมแล้ว รูปแบบและกระบวนการทางสังคมย่อมเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก ซึ่งรวมไปถึงการจัดการศึกษาของชาติด้วย ดังนั้นผู้วางแผนการศึกษาควรจะได้ศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวประกอบการ

พิจารณาในการร่างหลักสูตร ว่าควรจะมีแก่นหนักในเนื้อหาสาระและแนวทางเช่นใด (สมนอมรวีวัฒน์, ม.ป.ป.) และผู้ที่จะสามารถให้ความรู้หรือข้อมูลที่ถูกต้องในเรื่องเหล่านี้ได้เป็นอย่างดี ก็คือ นักการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

จากเหตุดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ถ้าการสอนภาษาอังกฤษ จุดประสงค์ของการจัดหลักสูตร และแนวการสอนอยู่ภายใต้อิทธิพลของเงื่อนไขทางสังคม วัฒนธรรม และความต้องการของผู้เรียน ดังตัวอย่างของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในอดีตที่ผ่านมา และจากอดีตเงื่อนไขทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ดังนั้นคาดว่าอีก 10 ปีข้างหน้า เงื่อนไขทางสังคมก็น่าจะเปลี่ยนแปลงไปด้วยจึงเท่าเทียมว่าการสอนภาษาอังกฤษ จุดประสงค์ในการจัดหลักสูตรและแนวการสอนก็คงจะเปลี่ยนไปจากเดิมด้วย ผู้วิจัยจึงเห็นว่า น่าจะมีการศึกษาถึงแนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในอีก 10 ปีข้างหน้า โดยมุ่งศึกษาแนวโน้มที่เป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในปีพุทธศักราช 2543 โดยใช้เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบเดลฟาย (Delphi Technique) ในการศึกษาดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543 ในด้านโครงสร้าง จุดประสงค์ เนื้อหา วิธีสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543 ในด้านต่าง ๆ ต่อไปนี้

- 1.1 แนวโน้มของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา
 - 1.1.1 ลักษณะทั่วไปของหลักสูตรภาษาอังกฤษ
 - 1.1.2 จุดประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

1.1.3 โครงสร้างของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

- ก. วิชาบังคับหรือวิชาเลือก
- ข. ระดับชั้น
- ค. อัตราเวลาเรียน

1.1.4 เนื้อหาของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

- ก. หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกเนื้อหา
- ข. ขอบข่ายของเนื้อหา

1.2 แนวโน้มของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา

1.2.1 กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

- ก. ลักษณะของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
- ข. วิธีสอนภาษาอังกฤษ
- ค. บทบาทของครู
- ง. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน

1.2.2 สื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

- ก. หนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษ
- ข. สื่อการเรียนการสอนอื่น ๆ

1.2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

- ก. จุดประสงค์ของการวัดและประเมินผล
- ข. วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินผล
- ค. เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผล

2. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา จำนวน 31 คน

3. การศึกษาแนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543 โดยใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เป็นระยะที่จะสามารถมองเห็นภาพอนาคตได้และข้อมูลที่ได้จากการวิจัยนี้ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในระยะเวลา 10 ปีข้างหน้า

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ความแตกต่างของวันและ เวลาในการตอบแบบสอบถามในแต่ละรอบนั้นไม่มีผลต่อความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
2. ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นตัวอย่างประชากรทุกคน ตอบแบบสอบถามด้วยความ เต็มใจ จริงใจ ตั้งใจ และมั่นใจ ในการตอบแบบสอบถาม
3. ผู้เชี่ยวชาญที่เป็นตัวอย่างประชากรทุกคน มีความคิดเห็นที่เป็นอิสระในการตอบแบบสอบถามทุก ๆ รอบ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวโน้ม หมายถึง สิ่งที่น่าจะเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง ผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างน้อย 3 ข้อใน 5 ข้อ ต่อไปนี้

- ก. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ และ / หรือ นิเทศการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
- ข. เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการร่างหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521
- ค. เป็นนักการศึกษาที่มีความรู้ด้านหลักสูตรภาษาอังกฤษ และ / หรือการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา และมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการศึกษาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7
- ง. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป
- จ. มีผลงานทางวิชาการเกี่ยวกับหลักสูตร และ / หรือ การสอนภาษาอังกฤษ เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ

หลักสูตรภาษาอังกฤษ หมายถึง หลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา พุทธศักราช

2543

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนการ เทคนิควิธี หรือกิจกรรมที่ใช้ในการถ่ายทอดความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543

เทคนิคเดลฟาย หมายถึง กระบวนการการเสาะแสวงหาความคิดเห็นที่เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่มคนที่มีความรู้ และเป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ เกี่ยวกับความเป็นไปได้ในอนาคต เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกันและถูกต้องมากที่สุด โดยไม่ต้องนัดกลุ่มผู้เชี่ยวชาญให้มาประชุมกัน โดยใช้แบบสอบถามเป็นหลักและจะถามซ้ำประมาณ 3 - 4 รอบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ทราบทัศนคติของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา เกี่ยวกับแนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในปีพุทธศักราช 2543 เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษต่อไป
2. เป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. เป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย